

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Reg. 32.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

Redemptoris, usque ad mortem crucis. Patri suo obedientis, abnegando voluntatem propriam, ut impleamus Divinam; exuendo iudicium proprium, ut sequamur iudicium Superiorum. Hæc ratione lignum vitæ, seu arbor obedientiæ, non solum nos alacres, sanos, fortes ac constantes red-

det, verum etiam vitam nobis proregabit, non quidem hanc mortalem, in mundo isto, ad aliquot annorum millia; sed vitam illam immortalem, cœlestem & beatam protendet & protrahet, in æternitates æternitarum pereunaturam.

REGULA XXXII.

De integra sui manifestatione & subiectione.

EXHORTATIO IN EANDEM,

Fructus integræ manifestationis & subiectionis demonstrat,

T H E M A.

Unumquodque animal ante faciem suam gradiebatur. Ezech.

V E L

Liberam sui ipsorum dispositionem, cum vera obedientia Superiori relinquunt. Reg. 32.

Vnum obedientiæ veræ, subiectionisque perfectæ symbolum & Propheeta Ezechiel c. 1. Et Evangelistarum Aquila Apoc. c. 4. 8. depingit ac mentis nostræ obsequiis objicit: dum asserit se con-

spexisse *Quatuor animalia* (à Deo, ut exponit S. Hieronymus imaginatio eius proposita) *quæ erant 1. plena oculis. 2. Pennæ extensa desuper. 3. Unumquodque ante faciem suam gradiebatur. 4. Non revertebantur, cum succederent.* Ita Ezechiel. Quatuor hæc animalia, ad litteram, quatuor Angelus primarios, seu Cherubinos, tanquam Principes, Majestatem Divinam im-

pantes, Mundi & Ecclesie protectores. omniſque providentiæ Divinæ ac gubernationis, in bellis nominatim, victoris ac triumphis, adminiſtros, ſignificabant & præfigurabant. Tropologicè verò quaternæ hæc animalia, veros obediētes, ſeſeque liberæ Præſidium ſuorum diſpoſitioni, penitus reſiſcentes, repræſentant. Hi enim horum inſtar animalium, oculis in unam Numinis ſupremi voluntatem deſixis, parati ſtant ad eundem, quoquoſque impetus aut notus juffionis Divinæ impulerit, ante faciem ſuam reſiſtè procedendo, ad id, quod imperatur; nec declinando ad dexteram vel ſiniſtram, nec revertendo antè, quam operi inſueto exactè præſtito, coronam imponerent.

Quomodo igitur, more horum animalium, Religioſos, præſertim Societatis noſtræ, oporteat eſſe 1. plenos oculis. 2. Ad nutum obediētiæ ſtare paratos. 3. Ambulare ante faciem ſuam ac ſimpliciter obedire. 4. Non reverti, ſed Superiorum ordinationi ſe penitus conformare, diſtione præſenti explanabimus.

I. Quatuor animalia, ab Ezechiele conſpecta, plena erant oculis, antè & retrorſus & foris. Id eſt, ut Scripturæ Divinæ Interpretes commentantur, erant perſpicaciffimi, providentiſſimi & ſapientiſſimi Angeli, intellectu & cognitione, naturali & ſupernaturali, in gubernatione mundi & Eccleſiæ. Horum Cherubinatorum inſtar, Religioſi (in primis Societatis) ſunt quoque perſpicaces, pleni oculis, intus & foris, ut ſeipſos probè cognoſcant,

ſuas paſſiones, inclinationes, ac vitia intimè perſpiciant, quò teſe Superibus, integrè manifeſtare valeant, illudque implere, quod præſens regula commemorat: *Nil ei clauſum, ne conſcientiam quidem propriam tenendo*: Hæc enim ſubditi manifeſtatio, & cognitio Superioris, omnino neceſſaria eſt, ad rectam ſubditi gubernationem ac directionem, ne illum Superior vel peccandi periculo exponat; vel ſuprà, quam vires ferant, oneret. Deinde verò præviâ hæc manifeſtatione & cognitione; rurſum Religioſi (Societatis) perſpicaces ſint, pleniſque oculis, nõ in cauſis indagandis, cur hoc, illòve modo, de ſe diſponatur, verùm in eo, ut intimè penetrent, firmiſſimèque teneant: quidquid re bene intellecta, & ſubditi perſonâ probè cognitâ Superior ordinaverit, eſſe ipſiſſimam Numinis ſupremi voluntatem; ſecundum illud certiffimum æternæ veritatis eſſatum: *Qui vos audit, me audit; qui vos ſpernit, me ſpernit*. Luca c. 10. Et ſecundum illud Apoſtoli: *Non eſt poteſtas niſi à Deo; qua autem à Deo ſunt, ordinata ſunt. Itaque qui poteſtati reſiſtit, Dei ordinationi reſiſtit*. Rom. 13.

Hæc duo proinde, tanquam obediētiæ fundamenta Religioſis omnibus clarè cognoſcenda, intimèque penetranda ſunt: mirificè enim onus obediētiæ alleviant, & dulcorant.

II. Jacto hoc obediētiæ fundamento, Religioſos, inſtar Cherubinatorum prædictorum, paratos eſſe oportet ad nutum obediētiæ, & pennas deſuper extentas habere, quaſi ad volatum expeditas. Aut inſtar Seraphinorum,

ppp 2 de

II.
Sret ex-
panſis
alis.

de quibus Iſaias c. 6. *Seraphim stabant, volabant, clamabant. Stabant* quali in prociuctu, parati ad volandum, quocunque Maieſtas Divina mandasset. *Volabant*, binas alas agitabant, & iſtaſt avium grandiorum, ante volatum alas, ter quaterve concuſſentium, quali volaturiebant. Et *clamabant*, Deum laudando & conſuetum trifagion cantando. Pari pacto Religioſi (Societatis) cognitã Dei per Superiores voluntate, *ſunt* parati ad obediendum, *volent*, ſeu alas explicent. ad juſſa peragendum, & *clament* *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens: Sanctus* in judiciis ſuis, *Sanctus* in diſpoſitionibus ſuis, *ſanctus* in omnibus operibus ſuis. quid enim ipſe per Pralatos noſtros ordinaverit, non eſt, niſi bonum, juſtum, & ſanctum; adeoque à nobis magnã promptitudine exequendum. Hãc ratione, liberam ſui & rerum ſuarum diſpoſitionem Superiori relinquunt; nec directè vel indirectè per ſe vel alios urgeant, ut alium locum, aliud officium obtineant, aut quovis modo Superiorum diſpoſitionem infringant. Nunquam ſanè Religioſus tranquillitate, quiete ac pace uberiore gaudet, quàm ſi totum ſe Pralatorum, Dei locum tenentium, arbitrio conſignet.

Illeſte hujus obedientiã promptã, ac reſignationis perfectã exemplum ſuggerit hiſtoria Societatis p. 1. l. 3. n. 8. & 9. Ubi S. Ignatius occasione expeditionis ſiculã, domesticorũ obedientiã periclitaturus, juſſit omnes & ſingulos in charta deſignare, num ad abeundum Romã in Siciliã, atq; ad manendum,

mētis trutinã in æquilibrio ſtarent, ſi differentiã que in ſe ſentirent ac ſidia quavis, inferiora ac ſuperiora tractandũ, vel quovis manuum officiãrumque labores exercendum. Ecce die conditã, ad unum omnes, numero ſex ſupra triginta, ad omnia itinera non modò in Siciliã, verũ etiam ad Indos; ad omnia officia & miniſteria, promptos ſeſe paratõſque offerrebant. Inter reliquos reſignatio R. P. Petri Cauiſi emittit; qui hæc, in charta exarata, exhibuit. Habitã mecum de liberatione, ſuper iis, quã Reverendũ in Chriſto Pater meus & Præpoſitus Magiſter Ignatius propoſuit, primario, adjuvante Domino, in utramvis partem aquè per omnia moveri me ſentio, ſive Domi hãc manere perſeſſo juſſerit; ſive in Siciliã, Indiã, aut quovis aliò tranſmiſerit. Tum in Siciliã ſi abeundum ſit, ſimpliciter mihi gratiſſimum fore profiteor, quale quale injungatur officium, illic obediendum, etiam coci, hortulani, oſtiani, adjutoris, & in quavis diſciplina, licet mihi ignota profeſſoris: atque ab hoc ipſo die, qui eſt quintus Februarii, ſanctè voveo, ſine omni reſpectu me curaturum nihil in poſterum, quod quidem ad habitacionis, miſſionis, ſimiliſve commoditatis meã modum ullum facere poſſe unquam videbitur; relicã ſemel ac ſemper ejuſdemmodi curã, omnique ſollicitudine, Pater meo in Chriſto Reverendo Præpoſito: cui ſanè tam quoad animi, quàm corporis gubernationem, & intellectum ipſum ac voluntatem meam, per omnia, plenè ſubjicio, humiliter offero, fideliterq; commendo in Jeſu Chriſto

Domi-

Domino nostro. Anno octavo supra millesimum, quingentesimum, quadragiesimum.

Horum exemplo, liberam nostri ipsorum, rerumque nostrarum dispositionem, Superiori relinquamus, ad omnia parati; non secus, atque ferum candens è camino extractum in fabri est arbitrio, ut de P. Balthasare Alvarez legitur, in vita c. 1. Sic vetè obedientiæ ac resignationis virtute coruscabimus, aptaque Divinæ gloriæ & salutis animarum instrumenta evademus.

III. Tertium, quod ab Ezechiele in Cherubinis prædictis notatum, descriptumque legimus, est id: *Unumquodque eorum coram facie sua gradiebatur. s. 9. Et ibidem s. 12. Unumquodque eorum coram facie sua ambulabat.* Hoc est, Cherubini hi rectè incedebant, quò mittebantur, pergebantque ad locum destinatum, non declinando ad dextram, aut sinistram, sed rectè. Quid Genii isti cœlestes nos aliud docent, quàm nobis quoque ad locum & officium ab obedientia destinatarum rectè pergendum esse, non repugnando, ut S. Fundator in regula meminit, non contradicendo, nec ullà ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando; ut per unionem ejusdem sententiæ & voluntatis, atque per debitam submissionem, melius in Divino obsequio conserventur & progrediantur. Si sic humili & simplici mente nos totos liberæ Dei & Superiorum dispositioni committamus, vetè in obsequio Divino progredimur, tutoque itinere ad æter-

nitatis felicitis metam properamus.

Hæc est via certa & secunda, de qua Deus Pater S. Catharinæ Senensi in Dialogis c. 163, revelavit dicens: *Religio est veluti navicula secunda, animarum ad perfectionem currere volentium, eas ad portum salutis æternæ perducens tutissime.* Hæc est via recta & brevissima, compendiosissimaque ad cœlum semita, quam, quisquis ingreditur, dicere de eo licet illud Sap. 14. 13. *Consummatus in brevi explevit tempora multa.* Atque ut hic taceamus notiores, Dositheum, Aloysium, Stanislaum, Bergmannum; memorabile est de Religioso Ordinis S. Hieronymi, quod refert Petrus de Vega in vultu sui Ordinis: Is à Sanctorum suorum Patronorum cœtu glorioso visitatus, diserte edixit: Dolore crucior, tam exiguos à me in religione exantillatos fuisse labores: verum ob amarum Domini mei passionem & crucem & religionis obedientiam, rectè ad cœlum contendo. Quibus dictis paulò post, gaudio ingenti delibutus & facie Angeli instar radiante, inter pias aspirationes, animam Deo reddidit. Hæc autem securitas innuitur verbis Apostoli: *Obedite Præpositis vestris: ipsi enim pervigilant, quasi rationem reddituri de animabus vestris.* Hebr. 13. 17. Denique hæc obedientiæ via, amœna est & jucunda: S. Dorotheus de semetipso factus est doct. s. obedientiam tantæ sibi quietis & solatii fontem fuisse; ut dolens id, tanquam tentationem hanc, spiritus directori aperuerit, à quo acceperit: tranquillitatem hanc & amœnitatem animi,

P p p j pro-

proprium obedientia fructum esse. Obedientia quoque mirâ B. Aloysium iucunditate perfundebat, dum pendebat Religionem navi non abfimilem esse; in qua propter obedientiam, non minores progressus facerent, qui otiosi sedent, quàm qui remigando defudant. *In vita eius.* Eiusdem sententia fuisse legimus S. Ignatium, à quo R. P. Franciscus Costerus, tria in tyrocinio documenta se accepisse memorabat, quæ & ipse servare, & aliis pariter præscribere solitus fuit, ut nimirum animi demissionem & obedientiam cordi haberet; ita enim fore (quod erat tertium) ut perpetua animi pace ac lætitia potiretur. *Tannerus p. 523.* Neque id in vita duntaxat, verùm etiam in morte, ut expertus fuit R. P. Joannes Gerardius Belga; qui in agone supremo rogatus, quid sentiret de obedientia? respondit: qui lætitiâ in agone sentire desiderat, se Superioribus obedientem, & ad omnia officia resignatum exhibeat. *Ex annuis Anno 1786.* Igitur ante faciem suam quisque simpliciter gradiatur, viâ obedientiæ; & omnes dictos favores experietur.

IV.
Nec revertatur.

IV. Quartum cherubici obedientia symboli punctum est: *Nec revertantur, cum incederent.* Ezech. c. 1. v. 12. Id est, rectâ viâ, ad iussa exequendum, pergebant, & quidem celeritate magnâ, *instar fulguris coruscantis*: nō erant animalia hæc quaternis canibus similia, qui sapius revertuntur, viamque eandem bis relegunt: sed quò impetus spiritus eos impellebat, celeritate ac

promptitudine mirâ properabant. Hoc loci tamen, dubium fortasse quomoveat, existimans, eundem Prophetam Ezechielem c. 4. v. 14. sibi contradicere, dum ait: *Animalia ibi non revertantur.* Verum hæc sibi minime repugnant; non enim redibant opere etiamnum imperfecto; sed eo absoluto, perfectoque revertantur; ut resum se coram Throno Dei sistentes, parata, ad nova alia iussa excipientia ac pari rectitudine exequenda. Pari modo Religiosi (Societatis) ante opus aut officium expletum non revertantur, non interrumpant, non cessent, non differant iussa, sed integrè & celeriter, *instar fulguris coruscantis* procedant, & mandata perficiant; immo autè suo ritè absoluto, revertantur, ac denudò ad nova imperata capienda Superiori promptos, alacresq; se sistant.

Quæ cum ita sint, Charissimi, instar quatuor ante laudatorum animalium, Ezechieli Prophetæ representatorum, 1. Simus pleni oculis, tunc cognitione & manifestatione nobilitum in perspicua intelligentia, Numinis supremi voluntatem esse, quicquid Superior ordinaverit. *Qui tui audit, me audit.* 2. Hoc innixi fundamento, pennas seu alas, tanquam volaturlentes, explicemus, atque ad omne mandatum Prælati, imò & quantum parati, accinctique stemus. 3. Obrento autem obedientia signo, ambulemus simpliciter coram facie nostra, viâ designatâ, quæ tuta, compendiosa, ac iucunda est ad beatitudinis metam semita. 4. Nec revertamur, nisi opere ad amissum expleto.

ut nova iussa capeffamus. Hâc ratione melius in obsequio Divino conservamur, de virtute in virtutem progrediemur, & tandem cum veris obedientibus, ad patriam cœlestem transferamur: ubi cum Seraphinis &

Cherubinis stabimus, volabimus, atque cantabimus lætissimum trifagium: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens.
Amen.

REGULA XXXIII.

De Obedientia Charitatis.

EXHORTATIO
IN EANDEM,

Obedientiam charitatis, ejusque præstantiam explicat.

T H E M A.

Cassificantes animas vestras in Obedientia charitatis.

I. Petri I. 22.

V E L

In spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur. Reg. 33.

Etsi Ecclesia, & Religio est Christi Domini sponsa, vestitu deaurato charitatis, & virtutis omnigenæ varietate circumdata; ita tamen nobilissima virtutum

nibus, sed alia in hoc, in alio alia excelleret, aliisque palmam prætereret. Sic Religio S. Augustini in charitate & discretione: S. Benedicti, in choro & Dei laude: S. Brunonis in abstinentia & solitudine: S. Dominici in zelo & verbi Divini prædicatione: S. Francisci Seraphici in paupertate & rigore poenitentiae: S. Francisci de Paula, in jejuniis & animi demissione. Ordines militares in fortitudine